Zákony, nařízení, výnosy a vyhlášky.

Péče o mládež a osoby odkázané na veřejnou pomoc.

Zákon ze dne 3. července 1924, č. 171, o částečném zákazu námezdního kojení.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1. — Matka žijícího dítěte, mladšího 4 měsíců, nesmí býti přijata za kojnou a nesmí místa kojné přijmouti, leč by jí byla dána možnost pravidelně kojiti i vlastní dítě.

Této možnosti jest povinna použíti.

§ 2. — Kojná (§ 1) smí býti přijata, bude-li vysvědčením úředního lékaře prokázáno, že:

1. současné kojení dvou dětí nebude zdravotní závadou pro kojnou nebo její dítě,

2. že ani dítě, k němuž se kojná najímá, ani jeho oba rodiče neohrožují zdraví kojné nebo jejího dítěte.

§ 3. — Přestupky tohoto zákona a nařízení, k jeho provedení vydaných, trestá politický (policejní) úřad (administrativní policejní vrchnost) I. stolice pokutou od 100 Kč do 3000 Kč, při nedobytnosti vězením (uzamčením) od jednoho dne do jednoho měsíce.

Z nálezu lze se odvolati do 15 dnů; o odvolání rozhoduje politický úřad (administrativní policejní vrchnost) II. stolice s konečnou platností.

§ 4. — Pokuty připadnou jednou polovinou obcím, v jejichž obvodu byl trestný čin spáchán, druhou polovinou státu. Pokut, připadlých obcím, budiž použito ve prospěch veřejného zdravotnictví.

§ 5. — Obce jsou povinny spolupůsobiti při provádění tohoto zákona.

§ 6. — Ustanovení tohoto zákona nevztahují se na kojné v nalezincích, v ústavech pro kojence, na klinikách a v léčebných ústavech vůbec.

§ 7. — Provedením tohoto zákona pověřuje se ministr veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy v dohodě s ministrem sociální péče, ministrem vnitra a ministrem financí.

(Vyhlášen v č. 85. Sb. z. a n. dne 28. července 1924.)